

Opustil nás pan profesor MUDr. Jiří Kvasnička, CSc.

Pan profesor Jiří Kvasnička nás opustil pouze jeden den po svých devadesátých narozeninách, tedy 13. 3. 2024. Odešel jeden ze skromných velikánů české kardiologie, dovolím si proto prezentovat souhrn jeho života, především jeho profesionální kariéry, která byla zcela mimořádná. Začíná v letech 1952–1953, kdy byl po maturitě studentem Českého vysokého učení technického (ČVUT) v Praze (!), teprve potom absolvoval v letech 1953–1959 Lékařskou fakultu Palackého univerzity v Olomouci, habilitoval v roce 1988 na LF UK v Hradci Králové, profesorem vnitřního lékařství byl jmenován tamtéž v roce 1993. Po promoci nastoupil jako sekundární lékař na chirurgické oddělení nemocnice v Novém Bydžově (1959–1960), pak přešel v roce 1960 do Hradce Králové na I. interní kliniku, kde se z pozice sekundárního lékaře vypracoval až na jejího přednostu, kterým pak byl od roku 1993 do roku 2000, téměř ve stejném období byl také vedoucím Kardiocentra Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Významným zpeřtřením profesionální kariéry byly opakované zahraniční pobyty: v letech 1966 a 1967 působil jako senior house officer v kardiologickém středisku v Sully Hospital v Sully ve Walesu, v roce 1968 jako kardiolog-konzultant na tomtéž pracovišti (jeden měsíc), dále v letech 1971 a 1972 jako výzkumný pracovník Královské švédské společnosti pro boj proti chorobám oběhu, v letech 1975 a 1976 jako konzultant kuvajtského ministerstva zdravotnictví v Chest Diseases Hospital Kuwait a v roce 1992 pak pracoval jako kardiolog-konzultant ve fakultní nemocnici Mubarak Al-Kabeer Hospital v Kuvajtu. V letech 2003–2010 byl přednostou Interní kliniky Pardubické krajské nemocnice. Jiří

Kvasnička byl aktivní i v naší kardiologické společnosti, v letech 1976–1996 byl členem výboru Československé a později České kardiologické společnosti, v období 1970–2004 byl také členem výboru Komise experimentální kardiologie, kromě toho byl předsedou Vědecké rady Interní grantové agentury MZ ČR (2002–2008). Hojně publikoval, je autorem nebo spoluautorem 117 článků v databázi PubMed.

A nyní některé zajímavé vzpomínky na život Jiřího Kvasničky (dr. Q jak mu svého času říkali spolupracovníci na I. interní klinice v Hradci Králové). Jiří byl vždy velmi korektní, zdvořilý, neuplatňoval násilím autoritu, ani jako přednosta kliniky, nepoužíval silná slova, ale argumenty, diskutoval. Na I. interně v Hradci Králové byl velmi respektován, jako přednosta kliniky uplatňoval široké znalosti, nejen z kardiologie. V roce 1968 provedl Jiří jako první v hradeckém regionu defibrilaci u fibrilace komor při akutním infarktu myokardu – noc strávil na pokoji nemocného, kde byl nemocný monitorován. Později o této proceduře vyšel článek v časopisu Mladý svět. Na sklonku roku 1972 inicioval zahájení pravidelného koronarografického programu, v roce 1975 zahájení provozu Kardiostimulačního centra. Toto centrum bylo jedno z prvních v Československu. Ve druhé polovině 70. let byl „předchůdcem elektrofyzikologů“. U nemocných s rezistentní supraventrikulární arytmií, se špatnou reakcí na léky prováděl přerušení atrioventrikulárního (AV) spojení aplikací 96% alkoholu, který instilloval transseptální jehlou, zavedenou supraklavikulárně do pravé síně. O řadě zajímavých příhod z práce Jiřího jsme referovali v *Cor et Vasa* před deseti lety, kdy slavil osmdesátku.

Zde ještě dodáme, že všichni z rodiny Kvasniček byli vždy velmi soudržní, vzájemně se respektující. Manželka Eva (profesorka, děkanka Farmaceutické fakulty, též prorektorka UK pro studijní záležitosti) zemřela před dvěma roky, dcera Jana (lékařka, řadu let pracovala ve Velké Británii), syn Tomáš (farmaceut), vnučka Jana (lékařka), vnuk Tomáš (bankéř).

Jiří byl také vášnivý a skvělý tenista, dobrý lyžař, v pozdějším věku se věnoval golfu, dalšími zálibami byla historie, filozofie a středověká muzika.

Loučíme se tedy s mimořádnou osobností československé a české kardiologie s díky za všechno, co pro ni vykonal. Zařadil se právem mezi korunované velikány české kardiologie, vzpomínáme se smutkem v duši, čest jeho památce!

*Za výbor ČKS i za celou Českou kardiologickou společnost,
Michael Aschermann a Vladimír Rozsival*